

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Damnatae

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

11. Pœnitentia damnatae æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50700)

CONSIDERATIO XI.

Pœnitentia damnatæ æternitatis.

*Pœnitentiam agentes & præ angustia spiritûs gementes. Sap. c. 5. 3.*I. *Augusti.*

I. **C**onsidera, omni peccatori, gravioris delicti, reo, *aut pœnitendum, aut ardendum esse: aut agendam hîc pœnitentiam fructuosam & seriam; aut illic seram atque inutilem.* O quot myriades Damnatorum agunt pœnitentiam in inferno, & *præ angustia spiritûs gemunt: sed serò & frustra: quia nulla istic unquam exhibebitur misericordia, nulla gratia, venia nulla.* Lamentantur quidem miseri, dolent, gemunt, plangunt; sed ex desperatione, non cum spe veniæ: obdurati enim sunt, & obstinati in impœnitentia.

II. Dolent quidem damnati, elapsam sibi esse tempus gratiæ, dolent clausam januam veniæ, gemunt non superesse amplius locum misericordiæ; lugent adesse tempus vindictæ, ac deplorant irre-

118 *Domus aternitatis. Consideratio*
irremediabiliter, æternitatem pœnæ:
nitentiam agentes & præ angustia spiri
gementes. l. c. Sed actum agunt, clama
& nemo audit; gemunt & nemo mi
retur; *Ab iis enim non evaditur pœn*
sed sempiterna erit pœnitentia, & nulla
lus post pœnitentiam. S. Aug. in Psal. 27.

III. Juvat hujus inutilis & infructu
sæ pœnitentiæ exempla perpendere
Aspice divitem Epulonem, sepultum
in inferno ob scelera sua commissa, nec
crymis pœnitentiæ deleta; de quibus
men nunc in inferno agit, & in æterno
aget pœnitentiam. Clamat enim è flamm
marum medio. *Pater Abraham misere*
mei Luca c. 16. 24. Sed nihil obtinuit
misericordiæ, solatii nihil. Reponit enim
illi Abraham; *Fili recordare, quia recu*
pisti bona in vita tua; Lazarus autem
la. Hinc ille in refrigerio, tu in tormen
versaris & cruciaris. Magnum in
nos chaos interjacet. *Frustra agis pœ*
nitentiam, in loco, ubi non est pœnitenti
cus; tormenta te cogunt agere pœnitenti
non mentis affectus. ait S. Chrylost. ho
de div. Epul.

Admonitio.

O Qualem, quantámque pœnitentiam libens ageret purpuratus hic Epulo, si modò posset obtinere veniam, & consequi tandem salutem æternam! O quàm promptè & alacriter, [ut aliquando ex ore obsessi de se factus est Diabolus] usque ad diem iudicii per scalam, cultris & gladiis acutis munitam, atque ad cælum usque protensam, sursum ac deorsum traheretur, raptaretur, & dilaniaretur! Sed frustra omnia. Quia *Nulla est ibi salus post pœnitentiam.* l. c. Conclude igitur quisquis hæc legis, ô Peccator! Tibi aut hîc pœnitendum, aut ibi ardendum esse: nullum enim datur medium in æternitate.

2. Augusti.

I. Aliud veræ, sed seræ pœnitentiæ specimen præbent Damnati illi, de quibus. Sap. c. 5. 3. *Videntes turbantur timore horribili, dicentes intra se. pœnitentiam agentes & præ angustia spiritus gementes; Hi sunt, quos habuimus*

120 *Donens aternitatis. Consideratio
in derisum & similitudinem improperu
non insensati vitam illorum estimabamus
insaniam, & finem illorum sine honore
ecce quomodo computati sunt inter filios
Dei, & inter sanctos fors illorum est. Ve
des hinc reproborum illorum pœnitentiam,
audis gemitus, percipis lamenta, sed
non est, qui exaudiat: quia non est ibi lo
cus utilis pœnitentiæ.*

II. *Verum ausculta superiores horum
malè pœnitentium voces, ejulatus, &
ploratus: Ergo erravimus à via veritatis,
& justitiæ lumen non illuxit nobis, nec
sol intelligentiæ ortus est nobis. Lassus
sumus in via iniquitatis & perditionis,
ambulavimus vias difficiles; viam autem
Domini ignoravimus. Quid nobis profuit
fuit superbia, aut divitiarum jactantia,
quid contulit nobis? Transierunt omnia
la, tanquam umbra, & tanquam nuntius
percurrens, & tanquam navis, que
transit fluctuantem aquam, cujus, cum
terierit, non est vestigium invenire. I
Hæc est pœnitentia vera, sed sera, dol
rosa, non fructuosa; quia nec in loco
nec in tempore debito peracta.*

III. Ex

III. Examina hujus Damnatorum
 pœnitentiæ circumstantias; & dictorum
 veritatem deprehendes. Agnoscunt in-
 felices illi suos errores. *Ergo erravimus.*
 Deplorant tenebras: *justitia lumen non*
illuxit nobis. Damnant viam iniquitatis
Lassati sumus: Despiciunt superbiam;
 detestantur divitiarum jactantiam *Quid*
profuit? Omnium mundi rerum vani-
 tatem profitentur: & se eam sectatos fuis-
 se lugent. *Transierunt omnia illa.* Sed
 frustra: quia serò nimis. Hæc in vivis
 præstitisse oportebat; quando aderat
 tempus flendi, tempus gemendi, tempus
 superbiam calcandi, tempus divitias in-
 ter pauperes distribuendi; tempus vani-
 tatem abjiciendi, & amplectendi verita-
 tem. Nunc autem tempus pœnitendi
 transit, nec in æternum revertetur. *Tem-
 pus non erit amplius.*

Adhortatio.

QUare, fili, observa tempus, æstima
 tempus, non negliges tempus: *Fron-
 te capillatâ, post est, occasio calva:* dum
 clepsydra adhuc fluit, dum vita durat,

122 *Domus aternitatis. Consideratio*
desse peccata tua ; & pœnitentiam agere
abjice opera tenebrarum , abstrahere cogitationem
tuam à divitiis , voluptatibus & honoribus , instar nuntii & navis prætereuntibus ; & omnium rerum vanitatem agnoscere , sed practicè. Hic geme , hic dolere ,
hic plange ; ne ibi sine fructu gemas ,
plangas & doleas. *Quare misericordia*
Dei non in inferno ; sed , dum vivis ,
mundo , ibi enim aquam negat ; hic sal
vinem dat : ibi nec misericordia guttas
hic fluvios sanguinis ministrat. S. Bonaventura
serm. 1. de passione. Sequere Augustini
monitum. *Quisquis ergo stat , videatur*
cadat : Et si ceciderit velociter resurgat
sordis compunctione , oris confessione ,
operis sanctificatione. Sit humilior in
propriam conscientiam , sit ferventior in
que promptior ad agendam pœnitentiam
sit cautior ad custodiam. L. de Spir. & anima

3. *Augusti.*

NIGI igitur ô peccator ! Hic pœnitentiam egeris , pœnitentiam
utilem in Orco ages : quia aut pœnitendum
aut ardendum : pœnitendum ,

ut agebat Antiochus, aut Judas; sed velut David aut Magdalena. Antiochus Rex impius Dei vindictam in se agnoscens, pœnitentiam egit; sed inanem: *Orabat autem scelestus Dominum, à quo non esset misericordiam consecuturus.* 2. Machab. c. 9. 13. Judas Proditor Christi, pœnitentiam pariter egit: nam pœnitentiâ ductus, retulit triginta argenteos Principibus Sacerdotum, & Senioribus dicens, *peccavi tradens sanguinem justum.* Matth. c. 27. 3. Utriusque autem pœnitentia ex odio & timore, non culpæ, sed pœnæ manavit; ideoque fructu salutis caruit. Alia proinde Peccatoribus agenda est pœnitentia, clamante Salvatore: *Nisi pœnitentiam habueritis, omnes similiter peribitis.* Lucæ c. 13. 3. Et S. Joanne Baptista pariter intonante: *Facite fructus dignos pœnitentiæ.*

II. At quinam illi fructus digni pœnitentiæ? Respondet Magnus Gregorius: *Fructus pœnitentiæ dignus est, præterita peccata plangere, & plangenda iterum non committere.* Hom. 24. in Evang. Primus igitur fructus pœnitentiæ dig-

124 *Domus aternitatis. Consideratio*
nus est, *Peccata praterita plangere*: N
mirum excitandus dolor, contritio, de
testatio, super omnia mundi mala. Fun
dendæ lacrymæ cum Davide, Petro,
liisq̃ue pœnitentibus: *Educ quasi*
rentem lacrymas per diem & noctem,
des requiem tibi, nec taceat pupilla oculi
Thren. c. 2. Funde igitur lacrymas, qu
bus peccata deleas, si non oculorum, la
tem lacrymas internas, lacrymas contra
cordis, intimiq̃ue doloris,

III. Alter fructus dignus pœnitentia
est, *plangenda iterum non committere*
& vitam emendare. *Inanis enim est pœ*
nitentia, quam sequens culpa coinquinat
nihil profunt lamenta, si replicentur pe
cata: nihil valet a malis veniam poscere
& mala de novo iterare. S. Aug. in solilo
Fili peccasti, ne adjicias iterum, mon
Ecclesiasticus c. 21. 1. His duobus, re
tius pœnitentiæ fructus adjungend
est; scilicet, post contritionem, prop
situm, confessionem, & absolutionem
malè gesta, operibus bonis compensa
virtutes, vitiis nostris oppositas exer
re, malè parta restituere; corpus castig
&

& in servitutem redigere, eleemosynas erogare, membra denique quæ ad illicita adhibuimus, in pœnitentiæ, virtutumque instrumenta convertere. Atque hæc demum, non sera, sed vera & opportuna est pœnitentia, liberans peccatores à pœna & pœnitentia æterna.

Parænesis seu adhortatio.

O Peccator! Peccasti, pœnitentiam igitur age, non ut impius Rex Antiochus, aut Judas perfidus; sed ut David, ut Petrus & Magdalena. Age pœnitentiam in vita tua, ne cogaris agere in gehenna; dole & affligere nunc modico tempore, ne doleas in æternitate. *Aut pœnitendum aut ardendum est.* Quare plange peccata, & plangenda denuo ne committe, peccata confitendo expia, vitam emenda, perfidiam in fidem; superbiam in animi demissionem; avaritiam in eleemosynam, gulam, & crapulam, in abstinentiam, luxuriam, in castimoniam, hypocriticam, pharisaicamque justitiam ac simulationem, in veram & Christianam perfectionem converte.

126 *Domus aternitatis, Consideratio*
Sic peccatorum culpas & pœnas abster-
ges, & inferni supplicia evades : id mi-
præstiteris, velut arbor mala & infru-
ctuosa excinderis & in ignem mitteris.
Omnis enim arbor, quæ non facit fructum
bonum, excindetur & in ignem mittetur.
Lucæ c. 3. 8.

CONSIDERATIO XII.

Fletus damnatæ æternitatis.

Ibi erit fletus. Matth. c. 13. 42.

4. Augusti.

I *Ibi erit fletus*, sive cum veris lac-
rimis, ut nonnulli SS. Patres censent
cum Maldonato : sive sine illis, ut
Thomas in supplemento q. 97. a. 3.
Cornelius in Matth. aliique pp. sen-
tiunt, & per fletum intelligunt singultus
gemitus, ejulatus, omnesque comple-
rantium gestus & lamenta, quæ fletu
conjugi solent. His præmissis con-
sidera causas fletûs Damnatorum : ve-
dentur enim potissimum flere. 1. Prop-
ter mala præterita. 2. Propter presentia
3. Propter futura. Auspicemur à præ-
teritis